

Foto: Ruben Meijerink

In liefdevolle herinnering aan

Herman Jozef Meijerink

weduwnaar van Riet Kruse

Herman is geboren op zondag 1 september 1935. Afgelopen zondag 28 augustus 2022 overleed hij, net geen 87 jaar oud. Een echt zondagskind dus: iemand die altijd het positieve van alles inziet en die ervan houdt om mensen te leren kennen en met veel mensen goed kon opschieten. Dat was Herman ten voeten uit.

Hij keek met veel voldoening terug op zijn leven. Tot op het laatst wist hij uit kleine dingen, zoals de dageraad door de kastanjabomen voor het huis en de vogels in de tuin, nog levensgeluk te halen. Hij was dan ook ondanks zijn gezegende leeftijd nog lang niet klaar met het aardse leven. Een leven dat 87 jaar terug begon aan de Lonneker Molenweg als oudste zoon, na drie dochters, in een gezin van zeven kinderen. Het was een gelukkige jeugd, alhoewel de Tweede Wereldoorlog nadrukkelijk op de achtergrond speelde, waaraan hij vaak herinneringen ophaalde. Hij was leergierig en nieuwsgierig naar de wereld, maar het schoollokaal benauwde hem. Na zijn dienstitijd werkte hij bij zijn vader in het antiekrestauratiebedrijf mee en dat ambacht bleef hij tot vorig jaar uitoefenen.

In 1972 trouwde hij met Riet Kruse. Ze kochten een eerste huis aan de Voortmansweg, maar de binding met Lonneker bleef onverminderd sterk. Ze waren erg gelukkig toen ze in 1992 het familiehuis van Hermans moeder aan de Voortsweg konden kopen. Beiden waren graag buiten en deze plek was voor hen dan ook een waar paradijs.

Samen kregen zij vier kinderen. Herman was een heel lieve en toegewijde vader. In 2009 kwam Herman er veel eerder dan verwacht alleen voor te staan door het vroege overlijden van Riet.

Naast zijn werk en gezin had Herman heel veel liefhebberijen, zoals de vogels, die hij op onnavolgbare wijze aan hun zang wist te herkennen. Hij hield van fietsen en van schaatsen. Maar het allermeest hield hij van zingen. Hij zong bijna tachtig jaar in het gemengde koor van de R.K. kerk van Lonneker. Hij werd hiervoor onderscheiden met de Willibrordpenning. Ook zong hij in de Schola Cantorum in de Sint Lambertusbasiliek in Hengelo. In 2015 deed hij mee aan een gelegenheidsformatie, waarmee hij door het hele land "Die Winterreise" van Schubert, zijn favoriete componist, opvoerde. De positieve wijze waarop Herman zijn leven en ook zijn ziekte tegemoet trad was zeer bewonderenswaardig en maakt het voor ons, zijn kinderen, minder zwaar zijn lijden en afscheid te aanvaarden.

Herman ontleende veel kracht aan zijn rotsvaste geloof. Eerder deze zomer ontving hij het H. Sacrament der Zieken. Hij heeft dit heel bewust beleefd en putte hier ook kracht uit. Het valt ons zwaar om zonder papa verder te moeten. Het is een stuk stiller geworden aan de Voortsweg zonder het zingen en de dagelijkse gezellige gesprekken.

Voor het medeleven en uw aanwezigheid tijdens de ziekte en na het overlijden van Herman zijn wij u allen erg dankbaar.
Hierdoor voelen wij ons zeer gesteund.

Marieken en Jonathan, *Silje*
Ilse en Edwin
Gert-Jan en Marta, *Magda*
Mariëlle

Herman Meijerink